

به سوء مدیریت و کم کاری لباس انتخاب مردم نپوشانید

صفحه ۲

سه‌شنبه ۲۶ دی ۱۳۹۶ ■ ۲۸ ربیع‌الثانی ۱۴۳۹ ■ ۱۶ ژانویه ۲۰۱۸ ■ سال دهم ■ شماره ۲۳۵۵ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

انتقاد روسیه از سازش اروپا با آمریکا

صفحه ۲

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.10 ■ No.2355 ■ Tue. Jan. 16, 2018 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۹ سال و ۵۰ روز گذشت

تئیه‌های امروز

چه عواملی موجب اهمال و کم کاری در مدار سانی به نفتکش ایرانی شد؟

ابهامات تراژدی سانچی

صفحه ۲

دفاع سخنگوی وزارت امور خارجه از عملکرد دستگاه دیپلماسی در حادثه سانچی:

وزارت خارجه به بهترین شکل عمل کرد!

صفحه ۲

رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین در یک نعل واروی تاریخی به سیلی خوردن از ترامپ اعتراف کرد و فلسطینی‌ها را ناتوان دانست

توبه گرگی محمود عباس از سازشکاری

صفحه ۱۵

گفت‌وگوی «وطن امروز» با آرش سجادی حسینی، کارگردان مستند دوربرگردان

جم قلعه برده‌هاست

صفحه ۱۳

روزنه

مشکل اصلی دولت کجاست؟

■ علی‌اکبر عباسی

اینکه چه چیزی موجب شده این میزان نارضایتی از دولت آقای روحانی را بین مردم شاهد باشیم، دلایل مختلفی دارد که البته اصلی‌ترین آن به عملکرد ضعیف دولتی‌ها مربوط می‌شود اما این عملکرد ضعیف هم خود دلایل مختلفی دارد. به عنوان مثال استفاده از وزیران و مدیران کهنسال که مدت‌ها قبل امتحان‌شان را پس داده‌اند یکی از این دلایل است. کسانی که اتفاقاً در زمان مدیریت‌شان در سال‌های ابتدایی دهه ۱۷۰ اعتراض‌های مردمی نسبت به اوضاع اقتصادی کشور اتفاق افتاد.

همچنین ایده‌ای که دولت برای اداره کشور با تکیه بر بیرون و چشم دوختن به خارج از مرزها، در دستور کار خود قرار داد، عامل دیگری است که دولت یازدهم و تا اینجای دولت دوازدهم را در حل‌وفصل مشکلات کشور ناکام گذاشته است. اما فارغ از آنچه بیان شد، به نظر می‌رسد یکی از اصلی‌ترین و مهم‌ترین ایرادهای دولت آقای روحانی که متأسفانه تاکنون هزینه‌های زیادی بر کشور و مردم و البته خود دولت تحمیل کرده، فاصله دولتمردان و بویژه شخص رئیس‌جمهور محترم با واقعیت‌های جامعه است.

سخنان چند روز پیش آقای روحانی یکی از بارزترین نمونه‌های این فاصله وی با واقعیت‌های جامعه محسوب می‌شود. در حالی که مسأله اصلی مردم مشکلات اقتصادی است و عملکرد دولت آقای روحانی در عرصه اقتصادی از عوامل اصلی نازاری‌های اخیر بوده اما او خیلی راحت برای به حاشیه راندن مسائل اقتصادی گام برمی‌دارد و با تأکید بر مسائل دسته چندم تلاش می‌کند اینگونه القا کند که مسأله اصلی مردم اقتصاد و معیشت نیست: «مردم حاضر نیستند وضع مالی و اقتصادی آنها بهبود یابد اما فضای مجازی مسدود شود!»

اینگونه مواضع راندن مسائل اقتصادی از واقعیت‌های جامعه را نشان می‌دهد سابقه‌دار است، به طوری که بازخوانی برخی مواضع او در سال‌های اخیر نشان از این مسأله تأسفیقار دارد. به عنوان مثال در سال پایانی دولت یازدهم و در شرایطی که بحث عدم تحقق وعده‌های دولت نقل محافل بود، جناب آقای روحانی گفتند «شرمنده مردم نیستیم چرا که به وعده‌هایی که به مردم دادیم، عمل کردیم!»

ادامه در صفحه ۵

صالحی امیری با ۵۳ هه سابقه امنیتی در انتخاباتی بدون رقیب در رأس کمیته ملی المپیک ایران قرار گرفت

رئیس کمیته

عکس: محمد حسن زاده نسیم

نزدیک ۲ برابر شده و از ایتالیا و آلمان نیز ۵۰ درصد رشد داشته است، این را اما بفهمیم که ریشه‌های اصلی اقتصاد اروپا به تبع طرح مارشال هنوز هم در نیویورک است و کسی روی چند شاخه کوچک، حاضر به تیر زدن به ریشه خود نخواهد شد! نتیجه ۵ سال همراهی ما با همین اروپایی‌ها و اوپاما، حالا این شده که برای نخستین بار در طول حیات جمهوری اسلامی، آمریکا رئیس قوه‌قضائیه جمهوری اسلامی را هم تحریم می‌کند. تحریم‌ها علیه شورای عالی فضای مجازی و مرکز ملی فضای مجازی نیز بی‌سابقه و البته در دنیای کنونی بسیار تأثیر گذار خواهد بود. مسأله مهم‌تر درباره ۱۴ فرد و نهاد جدید تحریم شده اما قرار گرفتن آنها در SDN لیست و تحریم و پروسی افراد و نهادهای مرتبط با آنهاست.

دولت اما در مقابل، تنها به صدور یک بیانیه اکتفا کرده است. از آن سو ترامپ نیز به پیروی از اوپاما- اگر چه آشکارا و سخت‌تر- فشار بر حوزه‌های غیرهسته‌ای را به نهایت رسانده، خواستار محدودیت‌های موشکی، بازرسی از امکان نظامی ایران و مادام‌العمر شدن محدودیت‌های هسته‌ای تحمیل شده بر ایران است. مقامات دولتی اما اینجا همچنان می‌گویند برجام مستحکم‌تر از آن است که کسی بتواند آن را نابود کند! ما اما می‌دانیم که در صورت تصمیم ترامپ برای نابودی برجام، اروپایی‌ها هم تنها نظاره‌گر خواهند بود. هولناک‌ترین راهکار در شرایط کنونی، می‌تواند امید بستن به اروپا برای قانع کردن ترامپ جهت حفظ برجام باشد. امید بستن که طبیعتاً اولاً معقول نیست، ثانیاً مستلزم پرداخت هزینه‌های فرارجمی است و ثالثاً مصداق دوستی با سگ زرد است! ما باید واقعیت را ببینیم. تعارف را کنار بگذاریم و برای پاسخ به ترامپ، چیزی فراتر از بیانیه داشته باشیم! منافع ملی با بیانیه دادن، توثیق کردن و فشار ایملی حفظ نخواهد شد!

خودمان را گول نزنیم!

■ حسن رضایی

رفتار اروپا با خود مجدداً می‌نویسیم مگرینی گفته: «هر چه تهران بگوید!» واقعیت اما پیچیده‌تر از اینهاست. بگذارید سوال سادهای را مطرح کنم: چه کسی حاضر است هزینه بیشتری برای حفظ برجام بپردازد؟ اوپاما یا اروپا؟ اوپاما طبیعتاً اکنون در جایگاه چک کشیدن برای پرداخت هیچ هزینه‌ای نیست. همیشه اما چنین نبوده است! یادمان بیاید که وزیر محترم امور خارجه، آذر ماه ۹۵ با حضور در صحن علنی مجلس، پیرامون تمدید قانون تحریم‌های ۱۰ ساله ایران موسوم به ISA اظهار داشت: «ما به دولت آمریکا تذکر دادیم که باید برجام رعایت شود و تمدید قانون ISA مغایر با برجام است.» اوپاما اما برای حفظ شناسنامه سیاسی خود در عرصه روابط خارجی (برجام) چه کرد؟ هیچ! او در اقدامی مضحک و البته توهین‌آمیز، نه ISA را امضا و نه آن را تو کرد! نتیجه روشن این پرسش است: از توتال تا بونینگ، همه فعلاً دست نگه داشته‌اند و این حتماً معقول است. آنها ریسک نمی‌کنند. در مقابل، ما خوب یا بد، در نفت و گاز مجدداً سراغ چینی‌ها رفته‌ایم. اینها البته به نظر من خوب است. دوست خوب، فقط دوستی نیست که پدر پولدار داشته باشد، دوست خوب، کسی است که به هر دلیل، قادر و حاضر به ترک ما در مواقع بحرانی نیست. ما اما دوست داریم جهان را به صورت دیگری ببینیم! وضعیت زمانی به بحران می‌رسد که ما رسانه‌ها به عنوان منبع پمپاژ آگاهی به متن جامعه نیز دنده معکوس برویم. دیروز روزنامه‌ای اسم ISA در مجلس نمایندگان، با رای ۱۰۰ درصدی همراه نبود! ساده‌لوح‌ترین عنصر سیاسی نیز در

رسم شده ما در ایران تمام اقدامات ضدبرجامی را به دلیل اکثریت جمهوری‌خواه کنگره، به آن منتسب کنیم. تمدید رسمی قانون ISA با جاخلی دادن اوپاما البته تناقض عجیبی با همین پندار عمومی شده نیز داشت. چرا که ISA در مجلس سنای آمریکا با ۹۹ رأی مثبت و بدون هیچ رأی مخالف به تصویب رسیده بود، در حالی که تصویب ISA در مجلس نمایندگان، با رای ۱۰۰ درصدی همراه نبود! ساده‌لوح‌ترین عنصر سیاسی نیز در

سلام وطن
۶۶۴۱۳۹۴۲

در شبکه‌های اجتماعی

پیامک خوانندگان
۱۰۰۰۲۳۳۱

@vatanemrooz

خرید کالای خارجی؛

تهدید تولید ملی

0 107354 683291

یادداشت امروز

صدای مردم را بشنوید!

■ محمد سعادت

چندی پیش در همین روزنامه یادداشتی منتشر شد که در آن به این مسأله اشاره شده بود که درست است سیاستمداری در اکثر نقاط جهان شغل شریفی محسوب نمی‌شود اما شریف نبودنش هم تا حدود زیادی به ذات قدرت که با تصمیم‌گیری در باب توزیع منافع پیوند خورده است، بازمی‌گردد. بالاخره در هیچ جامعه بزرگ و پرتنوعی هیچگاه نمی‌شود همه را راضی نگه داشت ولی می‌توان آنگونه که در بسیاری کشورها در جریان است به گونه‌ای عمل کرد که برآیند سیاست‌ورزی در راستای خیر عمومی باشد.

یک سیاستمدار خوب سیاستمداری است که بتواند خود را از چالش‌های پیش رویش عبور دهد اما به هیچ‌وجه به این معنا نیست که با فراقندی و پاک کردن صورت مسأله، چالش را مدیریت کند. این زرنگی و سیاست بودن نیست که یک نفر یا یک جریان سیاسی که قدرت را به دست دارد بخواهد دیگران را مقصر بی‌عملی خود معرفی کند یا با شصده‌بازی بخواهد با تغییر صورت مسأله یک مسأله حاد را به نحوی بازنمایی کند که خود نیز در آن از یک عامل مسؤلیت‌دار به یک قربانی مظلوم تبدیل شود.

در جریان حوادث اخیر نکات بسیار مهمی وجود دارد. یکی از مهم‌ترین آنها این حقیقت اساسی است که بر خلاف اکثر موارد مشابه آن در چند دهه گذشته این‌بار عمق و مدت برقراری اعتراضات در تهران و کلاشهرهای کشور به هیچ‌وجه به اندازه پارهای شهرهای کوچک و تا قبل از این ماجرا گمنام، نبوده است. این در وهله اول نشان می‌دهد مطالبات فرهنگی و سیاسی که بیشتر دغدغه طبقات متوسط ساکن در کلاشهرها و مخصوصاً تهران است در مرکز انگیزه‌های این جریان‌ها قرار نداشته است. اعتراضات و اغتشاشات اخیر در شهرهایی بسیار حاد و خشن شد که همه به نحوی با یکی از بحران‌های اقتصادی حال حاضر کشور دست و پنجه نرم می‌کنند. دورود، ایده و تویسرکان به گواهی آمار و اظهارات نمایندگان‌شان در مجلس با نرخ‌های بالای بیکاری درگیرند. قهدریجان به طور مستقیم با بحران است. نشان‌دهنده این مهم‌است که گریبان‌آب و نیشابور و مشهد دارای تعداد زیادی مال‌باخته در موسسات غیرمتمشکل پولی هستند، جوی‌آباد خمینی شهر، خانه‌خراب از رکود بخش ساخت‌وساز است و... همه اینها بدون اینکه بخواهیم از نقش عوامل بیگانه در به خشونت و بیراهه کشیده شدن این جریان‌ها صرف‌نظر کنیم، نشان‌دهنده این مهم‌است که مطالبات اقتصادی در این حوادث بستر ساز بوده است. حتی راهپیمایی‌ها و تظاهرات پر شمار و گستردگی که در روزهای اخیر در حمایت از نظام انجام شد نیز حامل این پیام مردمی بود که به‌رغم مرزبندی ملت با اغتشاشگران و بیگانگان، این نافی مطالبات اقتصادی آنها از دولت دوازدهم و در راس آن شخص رئیس‌جمهور نخواهد بود و به وضوح شعارهای اقتصادی و معیشتی داده می‌شد اما دولتمردان متولی تدبیر و امید و شخص رئیس‌جمهور اصلاح‌طلبان به نحو دیگری با این مسأله برخورد می‌کنند. تمام تلاش آنها برای انداختن تفسیرها از خواسته‌های مردم به ریلی است که به جاهای دیگری غیر از خودشان برخورد کند. سخن گفتن از ضرورت گسترش احزاب و گروه‌های سیاسی متکثر و بیان اینکه فیلترینگ چاره کار نیست! همان تلاشی است که گفتیم برای ایجاد تصویری بر خلاف واقع انجام می‌شود؛ تصویری که در آن مقصر در این میانه کسی غیر از دولت و لایه‌های حاکمیتی خواهند بود! نهادهایی که طبق چنین ادعاهایی مقصران اصلی اعتراضات و اغتشاشات اخیر هستند آن هم نه از این رو که عملکرد آنها باعث ایجاد چنین وضعیت برفنج اقتصادی شده است، بلکه به این دلیل که عملکردشان باعث فقدان سازوکارهای مسالمت‌آمیز برای کنترل جامعه شده است! همانگونه که ملاحظه می‌کنید در این فراکتی اصلاح‌طلبانه و تدبیرروشانه تلاش می‌شود دال‌های مربوط به ناکارآمدی کم‌رنگ شود و بدین‌سان قرائتی از ماجرا به دست داده شود که در آن دولت کماکان مظلوم و محق باقی بماند و مسأله دوباره به نحوی سامان یابد که مطالبات اقشار متوسط به بالا...

ادامه در صفحه ۵